

ÅREBLADET, MEDLEMSBLAD FOR TRONDHJEMS KAJAKKLUBB.

ÅRGANG 71

Og navnet ble...

www.tkk.no

Ikke nøl, surf innom vår nye hjemmeside!

Neste nummer kommer bare som nettutgave.

REDAKSJONELT.

Redaksjonelt

En ny padlesesong er alt i gang, avsparket på 1. mai lover godt for en aktiv padlesommer. Mer enn 20 kajaker på vannet og høy kosfaktor rundt grillen etterpå, hva mer kan man forlange? Første uka i juni er det meldt på mer enn tredve personer til sikkerhetskurset i havpadling. Hvem ville trodd noe slikt for 10 år siden da det bare var å melde seg inn i klubben, få utlevert nøkkel og hente seg en kajakk. Den har skjedd mye på sikkerhets- sida de siste åra, takk og pris for det. Men har det skjedd nok? Med det store antall nye padlere er det bare å håpe at vi får en ny sesong uten ulykker. "Bank i bordet", det har ikke vært en alvorlig ulykke i TKK siden begynnelsen av 50 tallet.

Ellers inneholder bladet referat fra fremtidskvel- den. Er alle måla nådd, trenger vi en ny kveld for å "hige mot høyere mål". Vi i redaksjonen savner diskusjonen om hvem vi er og hvor vi går. Skal vi vær en turklubb eller en konkurranse klubb? Ønsker vi å vokse ubegrenset, folk strømmer stadig på til klubben? Vi har ikke reol- plasser til alle som ønsker det. Er reol noe for de "utvalgte"? Den første fremtidskvel- den ble ut fra referatet en veldig "praktisk" greie". Vi treng- er kanskje en ny fremtidskveld hvor visjonene kan diskuteres? Hjemmesida vår er ute på net- tet, hva med en debattsida for slike spørsmål her?

Vi i redaksjonen gleder oss til mange flotte pad- leturer i år. Trond er på tur langs kysten av Nordland, Stian har alt vært på tur, du finner et fyldig referat med et flott bilde lengre bak i bla- det.

Husk kamera og notisbok når du legger ut på sommerens drømmetur, og bruk Årebladet når du skal formidle dine inntrykk!

Red. søker to nye ildsjøler: En journalist og en webmaster! Ta kontakt hvis du er interessert.

Stian, Joanne og Trond

INNHOLD

Redaksjonelt, leder har ordet	2
Liten rapport fra temakveld	3
1. Mai	4—5
Stabblandet med T.T.	6—7
8000 km og litt til... på New Zealand	7—8
Produktet av framtidskvel- den	9
Påskesamling	10—11

Hei alle sammen.

Ja, da er endelig en ny padlesesong i gang. Og med det fine været som har vært i mai reg- ner jeg med at mange av dere allerede har vært ute på en eller flere padleturer.

Siden sist har klubben fått sin egen hjemme- side, og det er første gang Årebladet kommer ut elektronisk. Det er meningen at denne siden skal være for dere så dere er velkommen til å sende inn turforslag, bilder etc. Samt at det er bare å sende inn forslag til hvordan vi kan gjø- re siden bedre.

Vi har også fått opp to e-postlister for hav og elv, disse listene skal kunne benyttes til å an- nonsere turer og andre sosiale aktiviteter. Slik at de som mangler noen å padle med kan sen- de en e-post på en av listene så er det sikkert flere som blir med.

Da vil jeg bare ønske dere en fin padlese- song :))

Padlehilsen fra Lederen.

"Planlegging av tur og pakking av kajakk"

Onsdag 23.april var det tid for temakveld. Temaet var "planlegging av rut og pakking av kajakk". I overkant av 20 personer hadde møtt frem for å få noen gode tips.

Det hele startet noe vaklende under fjellstø styring av havsjeff Sturla, TV, lysbilde framviser og lerret ble rigget opp.. Det åpnet med Padle film fra Nord-Norge, sirlig sammenklippede scener med havpadling i storslått nordnorsk kystmiljø. En skikkelig padle-teaser for den som ennå ikke hadde startet sesongen og dypet åra i salt hav ennå. Så over til lysbilder, eller, av et trettitalls fram møtte padlere så var det ikke ett lysbilde å oppdrive. (her er det forbedringspotensiale!)

Videre fortsatte kvelden med temaene "turplanlegging" og "pakking av kajakk", ikke så rart at temaene gled over i hverandre ettervert, siden begge dreier seg om arbeidet man legger ned før turen. Det ble delt ut et utkast til en sjekklister for hva som bør ligge i kajakken og hvor det bør plasseres, denne kommer etter hvert på TKK.no. Diskusjonen gikk en stund rundt plassering av vekta i kajakken, og konklusjonen landet vel på "vekta nærmest padleren, lengre fram jo mer vind". Kake, vafler og kaffe kom også på bordet. Det virket

ikke som om noen hadde problemer med hvor dette skulle plasseres.

Ellers haglet det med tips både til de uerfarne og erfare turpadlere når det gjaldt valg av utstyr, hvor en kjøper det, om navigasjon, strømforsyning og slikt som er greit å vite.

Til de av dere som ikke var der. Her er noen av tipsene:

- Oppbevar aldri mat og brennstoff sammen, ha f.eks mat foran og brennstoff bak.
- Ta med en sånn stor IKEA pose, så slipper du å gå mange ganger når alt pikkepakkene skal bæres opp fra kajakken.
- Pakk teltet øverst. Da kan du få det satt opp fort og uten at alt annet blir vått.
- En pressing til å legge ting på kan være kjekt å ha, så forsvinner de ikke i gresset.
- Planlegg hva alle skal ha med. Det er ikke nødvendig at alle tar med telt, kokeutstyr o.l.

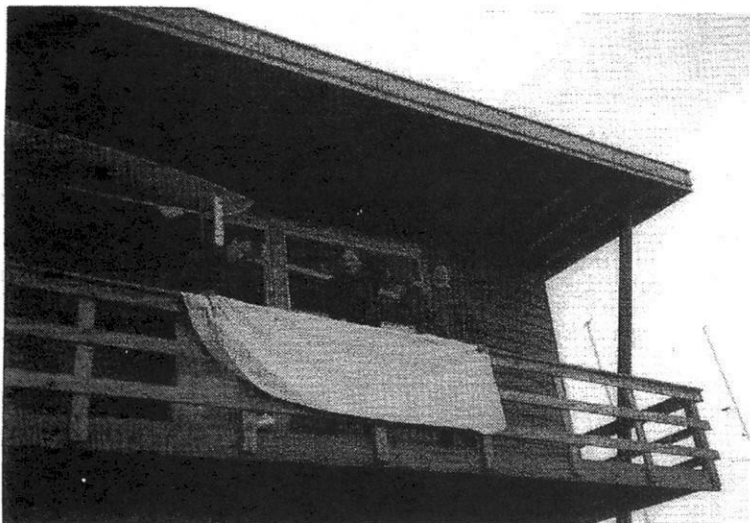
Det virker som om det var fristende å gjenta "temakvelden" kom med forslag så kommer vi med dato og tidspunkt neste gang.

Havgruppa

BILDER FRA "AVSPARK" 1.MAI

En liten bukett bilder fra den offisielle åpninga av padlesesongen 1. Mai. Masse kajaker på vannet (i alle fall mer enn 20), tur til holmen og i kanalen, masse god mat og drikke, og ei god sosial stemning.

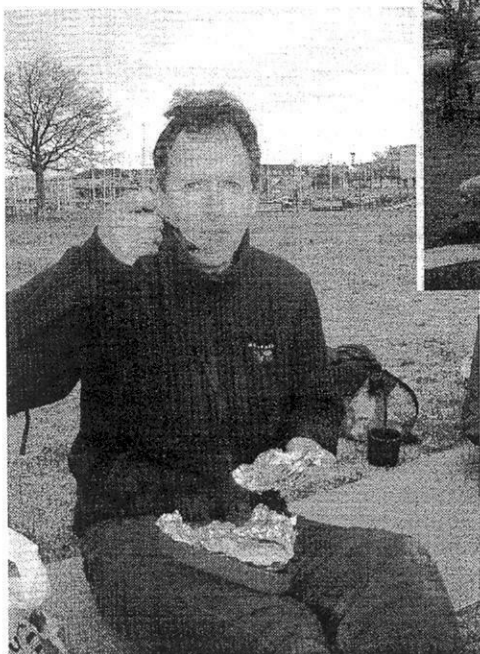
Litt frisk vind og bølger gjorde at et fåtall padlere dro ut til holmen, uten grillmat. Men en flott tur hadde vi, og på turen inn stilnet sjøen.

Stor spenning foran avdukingen av navnet til klubbens hjemmeside. Her hadde som kjent formannen gjort en svært god jobb og sikret TTK navnet.

Glade gutter og jenter ved grillen. Her ble tryllet fram alt fra de lekreste kamskjell til mer vanlige hamburgerere. Enkelte ble til og med mistenkt for å ville grille "sodd" men en rask kikk i bøtta avslørte at den inneholdt helt uskyldige pølsebrød. Faren over med andre ord.

En av klubbens solide støtter, Jan Hoff vet å sette pris på et godt måltid mat. Og med tanke på hvor mange nybegynnere han har loset trygt gjennom sine første padletak på en tordagspadling har han gjort seg fortjent til et herremåltid.

Stablandet rundt 23.-25. mai

Kajakkpadling ser ut til å være en in-sport. Stadig flere oppdager dens fortrefelighet til å ta seg fram, smygge seg rundt sund og holmer, dens stødighet i bølger og ikke minst den sosiale settingen rundt kajakkturene. 25 turinteresserte, sosiale individer, kunne denne helga ikke motstå fristelsen av en livsnytelse i særklasse.

En hyggelig nordmørsk bonde på Strand lot 11 biler parkere på ekra si.. Padlere hadde han sansen for, han og kona hadde faktisk to havkajakker de å, men da de ikke hadde råd til avløser måtte de motstå fristelsen om å bli med på vårens vakreste eventyr.

Fredagen gikk hovedsaklig til pakking av kajakk, en halvtimes padling til Fjellnesdalen og utpakking. Stedet, som var anbefalt av bonden, var en idyllisk fraflyttet gård. Så idyllisk at en av padlerne seriøst undersøkte om den var til salgs, hvilket den ikke var. Med bål og grilling i fjæra, og styrkede dråper langt inn i de sene nattetimer i den varme sommerkvelden... du ska ikkje sova bort sumernatta...var vi akkopagnert av et ivrig kvitrende kor. Men til slutt må man bare komme seg under fellen. For enkelte ble de lokale, innfødte vel bråkete. Fuglekvitter blir man fort kvitt med gode ørepropper, så kan søvnen overta.

Neste morgen spratt Kyrksæterørgjengen opp og spurtet opp mot toppen av stabben. Senere fulgte en gjeng til, mens de resterende padlerne delte seg i to lag og ville utnytte dagen med padling. Det ble roilige padletak og mye fisking, etterfulgt av strandhogg og grilling. Selv de ferskeste padlerne var helt overbegeistret og begynte virkelig å få tåken på denne framragende sporten.

For de av padlerne som hadde litt mer landkrabbetendenser var turen opp til Storøra formidabel. Her skulle man ikke bestige mange høydemetrene før utsikten kunne regnes blant

de beste i landet. Utsynet varte så langt øye rakk i alle retninger, og man følte seg virkelig som kongen på haugen. En behørlig fotosession ble holdt, både av de med og uten leppestift, før man tok turen ned igjen til et forfriskende bad. Dvs. mannfolka badet, for det var noe om at man ikke var ekte mannfolk uten en dukkert. Det ble omtalt som svært så forfriskende.

Det var nå begynt å blåse en del og sjøen var begynt å lage noen skrukker på seg. Og værre ble det. Hernneværingene fikk seg en frisk tur de 3 km før man nådde Sålåsundet. Den siste gruppa var litt heldigere, da vinden hadde løy- et litt, men også her ble det utdelt en god porsjon buksevann. Da var det fint at turen til leirplassen var kort og at tørre ullunderbukser var i umiddelbar nærhet.

Nordmøringer, eller Stabbværeinger er forresten veldig trivelige folk. Har var ingen folkesky. De likte godt å slå av en prat med kajakkpadlere. Både hyttefolk og fastboende kom gjerne ned til sjøen for å slå av en trivelig prat med disse helgabesøkende. Også den lokale ørnefamilien poserte villig opp til fotografering, og lot seg ikke skremme selv om enkelte padlere gikk inn for det med liv og lyst. Det ble stilt spørsmål ved om disse ørne kanskje bare var utstoppet og utplassert her i øriket?

Vel i camp stilnet all vind. Man kunne igjen speile seg i vannflaten. Og leirivet gikk i full gang med grilling, koking og styrkedråper. Tips til den som lurar på hvordan man skal bli populær blant damene: Ta med store, gode sitteunderlag, en spraykrem, brunsukker, kaffe og noen edle dråper. Irish coffee fra en av de mannlige deltakerne førte til at alle damerne stimlet rundt denne ene, mens resten av mannfolka bare måtte se seg grundig slått av dette skitne knepet.

Kvelden gikk med i lystig lag, ivrig "catch and release", en rødmende flott solnedgang, og enkelte ble bare lystigere og lystigere. Natta var lys og vakker. Ikke et vindpust var å oppdrive, og temperaturen var upåklagelig. Da knotten enno ikke har kommet fram fra vinter-

dvalen var det noen som bevilget seg ei god natt uten telt, på svaberga. Bedre soveplass er vel ikke å oppdrive.

Siste dagen var fortsatt like flott. Vi ble igjen naturlig oppdelt i flere grupper, alt etter hvor lang padletur man ønsket tilbake mot bilene, men en is-stopp på fergeteie til Smøla var ikke å forakte, før ferden gikk videre.

Etterpå nådde vi nok en lunsj/middag i ei solfyt fjære før bilene var i sikte. Enkelte syntes nok turen var et eneste stort gourmetmåltid. Men litt må en vel unne seg på tur? Vel framme ved bilene ble eskimorulla ivrig demonstrert og prøvd, også kameratredning. Enkelte var endog så ivrige at man skulle tro det var sommertemperatur i vannet. Og det var slett ikke bare mannfolka som prøvde det våte element.

Turen ble avsluttet med en tur ned til Keiko for å hilse på. Han syntes visst det var flott med selskap, men nøyde seg med å beskue oss. Noen hoppende oppvisning ble det nok ikke. Men svær var han jagg. Bra vi ikke padlet bort til han slik vi vurderte tidligere på dagen.

Etter en god porsjon saltkjøtt og tilhørende kaffe på Valsnesfjord camping var det bare bilturen igjen. Da vi passerte skiltet med Sør-Trøndelag fylke begynte værgudene å vanne. Vi hadde vært veldig heldige med været på turen, og litt regn på hjemveien der vi satt gode og mette, på både mat og naturopplevelser, tålte vi nok.

Og alle var enige om at det hadde vært en fin tur... Ferdighetsnivået på padlerne var høyst variert, men entusiasmen var den samme. Så ønskes alle en fin padlesommer, både til de som skal på 5 ukers padletur langs norskekysten og de som bare skal daffe litt rundt i norsk skjærgård.

Kirsti

Sånn ca. 8000 km og litt til... Historien fra New Zealand, "The land of the long white cloud", del 1.

Ja, som kom turen endelig til meg, jeg bestemte meg i oktober 2002 for å ta turen over diverse store dammer til et av verdens elvepadleperler. Gikk ikke akkurat oppløyd mark, men dama på flyplassen ga ikke inntrykk av å ha sjekket inn kajaker før, men litt flørtig senere gikk alle 80 kg på flyet gitt. Proppfull av spenning og opplevelsestrang så jeg frem imot 30 timer i et litt trangt fly over to verdenshav med en uvant følelse av optimisme.

Noen tørre martinier senere hadde vi bakkekjenning i Los Angeles i et par timer for full visitering før vi på ny gikk mot skyene i siste 12 timers etappe over stillehavet.

Etter noen gode filmer, et par dårlige og en liten flaske vin landet vi og mine tynne hvite legger på en heit flyplass passe langt sør for ekvator. Sjauet meg selv på en buss og en hyggelig sjåfør sørget for å losse meg av på riktig sted. Så var det meg og 80 kg rundt et hjørne og inn ei dør, fire etasjer opp og inn på ett bestilt rom på Auckland Central Backpackers. Etter litt sudling på rommet fant jeg ut at jeg like godt kunne krasje på senga og vente på at hjemmen kom ned fra 30000 fot.

2 dager søvn etter kun avbrutt av en pub runde, var jeg komplett og klar for nye utfordringer. Noe som resulterte i en sjarmerende Honda Civic fra 85, som senere fikk navnet Felicia.

Var rimelig klar for å slå meg på landeveien og vekk fra byen's uavbrutte støy, så etter fire runder rundt omkring i Auckland greide jeg tilslutt og finne riktig vei ut, motorvei A1 sørøver mot Rotorua. Ruta ble bestemt etter kartstudie jeg hadde på rommet dagen før. Med utalelsen til en kompis av meg i bakhue"osså må du bare til Rotorua, det e helt obligatorisk...". Med et kraftig tilslag av padleglød smalt jeg inn døra på Sunspot's padlebutikk fem timer senere, 10 min fra elva Kaituna og 20 minutt fra Rotorua (svovelbyen i NZ). Der satt det en smilende NewZealander godt opp i åra og proklamerte gode vannstander med et skeivt smil. Så da var det jo ingen grunn til å vente, jeg

visste det lå seks friske dropp med akvarievarmt vann rett bort i skogen.

Til alt hell kom jeg over en padletrio fra Canada noen timer senere, Joe + Morgen og Hardy. Og letingen var slutt. Jeg kunne ta min første padletur på New Zealand, og for en tur. Seks dropp i sirlig rekkefølge belyst av en sommerwarm sol med vakre trebregner som filter. Denne øya hadde allerede bevisst at den var verdt flyturen, jeg hadde jo tidlig mistanker.

3 rike dager ble det i Kaituna i første omgang sammen med Joe, Morgen og Hardy. Som visste seg og være trivelige uhøytidlige folk fra Canadas furuskoger 8 timer Nordvest for Vancouver. I tillegg var det en smeltedigel på elva med folk fra, Tyskland, Spania, Sveits, Storbritannia, USA, NZ og Japan.

2 timer tok det og så var jeg i et nytt mekka, Full James ved Taupo. En surfebølge som skapt for en surfesugen elvepadler. Innimellom øktene løpte jeg på flere hyggelige folk og dagene dro seg ikke lange. Bernie var en av de jeg skulle komme til å møte ved flere anledninger, en tysker med et løst smil og snert i snakketøyet.

Utrolig nok går man lei av livet i båten og da er det godt å ta til fots, jeg og Hardy valgte og forsøke oss på Tongariro Crossing, i Tongariro Nasjonal Park. En 6 timers tur i et goldt, vulkanisert landskap som har vært bakgrunn for Mt. Doom i en ikke ukjent film.

Stiansen i Arahura på sørøya

Mitt første møte med New Zealandsk villmark ga ett tilrettelagt inntrykk som til tider var pakket med folk, riktignok var dette en de mest gatte dagsturene på nord øya og senere opplevde jeg tomme stier i blant annet Wangarui nasjonalpark på sør-vest kysten av Nord-øya. Den vulkanske turens klimaks nådde vi når vi trakk frem to kalde pils på en av toppene til fotovillige japaneseres store glede.

Neste dag, 12 dager etter landing våknet jeg i åttetia til en god frokost som morgen hadde lagd, vegetaromelett er også godt...

Etter å ha slukt en veggis frokost hastet vi av gårde for å rekke den søndagsåpne elva Wairoa en halv times kjøring fra Tauranga (Bay of Plenty Distriktet).

Elva viste seg å innholde godbiter som Mother's nightmare, double trouble, devil's elbow, toaster og roller coaster, som snakker for seg selv.

Det tok ikke mange runder før jeg bestemte meg for å stille opp i påfølgende helgs ekstermkonkurranse som eneste nordmann. "pussig nok"..

Bakgrunnen for søndagsåpninga var en disputt som den lokale padleklubben Kaimai Canoe Club hadde med myndigheten i 1976 da elva ble regulert.

De fikk til kunststykket og forhandle frem gode vannstander 52 ganger i året. Og jeg fikk i hvert fall nytt den i fulle drag over tre dager og er sikker på at jeg skal tilbake en gang. Konkurransen gikk av stabelen den neste helga og jeg snakker ikke mer om det, ble slått av en lokal "litt skummel" branne. Men artig var det, fikk bla. Spilt nattgolf for første gang.

Ja, det var det for denne gang... Håper jeg tente noen reisehjerter. Mer i neste nummer. I alle fall mange flere bilder.

Besøk gjerne websia til NTNUi padlegruppa for litt flere bilder.

Framtidskveld:

Her er handlingsplanen fra framtidskvelden.

Tiltak:	Hvem skal gjøre det ?	Når skal det gjøres ?
1. FELLESPADLING : <ul style="list-style-type: none"> • Padleturer på flere nivå • Lengre søndagsturer • Holde på faste tidspunkt • Treff på klubbhuset etter padling • Sosialt etter søndagsturer • Salg av drikke • Fellesturer inn på terminliste 	Cecilie , Torill og Maj Elin	Innen 23 april 2003
2. REOLER : <ul style="list-style-type: none"> • Rydd i reolene – dugnad • Ta opp kriterier for tildeling til ny vurdering • Bør reolene koste noe ? • Hva kan vi gjøre for å få bedre plass ? • Utvidelser (restriksjoner på huset?) • Kaste ut NTNUI? Utrede disse spørsmålene og leg-	Jan-Roger , Sven og Ate	Innen 17 mai - 03
3. INFORMASJONS FLYT : <ul style="list-style-type: none"> • Etablere egen hjemmeside – WEB • Bruk oppslagstavlen mer • Terminliste • Oppdatere info. Skriv til nybegynnere • Rydde info. tavla • Oppdatere telefonlister. 	Siri , Torill, Leiv (Infograppa) fremlegger dette for Årebladred. og får den nødvendige aksept i gruppen og eget styrevedtak på WEB – side etablering !	Innen 1 mai 2003

Påskesamling 2003

Tradisjonen tro var hele flattvannsnorge (med unntak av seniorlandslaget) samlet til treningsamling i Flekkefjord i påsken. I år var det deltakerrekord med over 130 påmeldte!

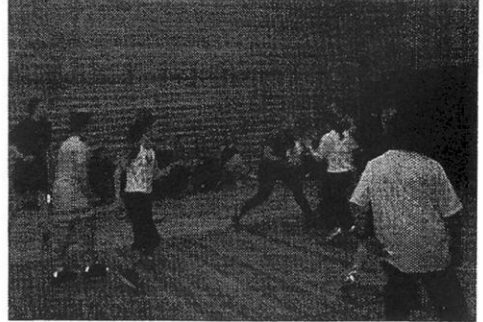

Første treningsøkt var lørdag klokken fem. Denne ble en kaotisk opplevelse for mange, siden det var lite organisasjon og 70-80 padlere skulle utpå samtidig – på to små flytebrygger. Forholdene og temperaturene var helt strålende, så det ble etter hvert bedre, men gutte/pikegruppen med 31 aktive og en trener strekte seg etter kort tid utover hele Grisefjorden.

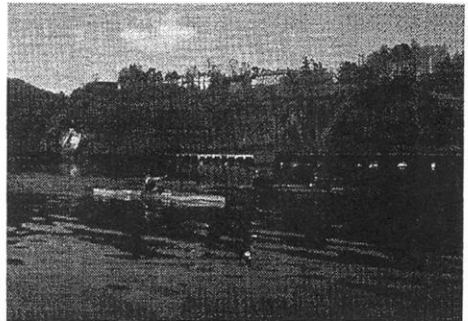
Søndag var det oppmøte på vannet allerede klokken 09.30 og klar for 4 minutter for de fleste. Det var helt stille forhold og når solen kom frem, ble det fort bra temperatur. For Maren ble det en litt annerledes trening da hun fant ut at hun hadde glemt spennbrettet hjemme i klubben. Hvem sjekker vel båten før de drar fra klubben?

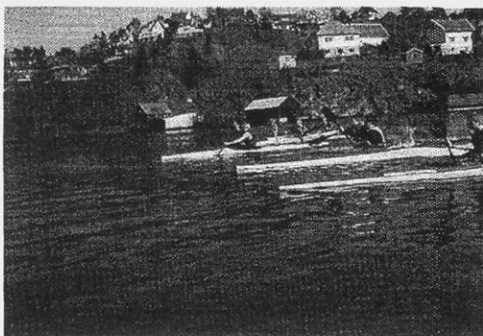
Mandag skulle vi padle den beryktede Grisen! Været var fantastisk med strålende sol og bare litt vind. Resultatene var litt delt og ikke alle var like fornøyd (tror det har vært litt for mye festing på noen i vinter). Resten av dagen gikk med til kortspill og soving (alle har tatt lærdom av Kjell Tore Solvang) og noen av guttene i klubben gikk og tømte

Kiwibutikken for varer som var utgått på dato. Etermiddagsøkten var ganske avslappende med vekt/gymsal trening og en rolig padletur, de yngste spilte basket og hjørnefotball. På kvelden var det igjen klart for basketballturnering på Trellebakken skole. Etter turneringen var det boller og brus og premieutdeling for Grisen.

Været var perfekt i dag (tirsdag) også, og treningen gikk bra for seg. Men Lene med sin nye, knall gule Nelo fikk kjenne på temperaturen i vannet. Dødtiden mellom treningen ble brukt til kortspilling (som vanlig), snospising og soving med noen foredrag innimellom. På ettermiddagen ble de yngste kjørt til Pålefjellet, hvor de sprekste jogget helt opp og de litt mindre sprekke snudde halvveis. En liten gutt fra Kristiansand mente at det var alt for lite trening og jogget likså godt hele veien hjem. Om kvelden bar det avgårde til svømmehallen i bussen til Fana. Der kunne de som ville prøve polokajakker og det var svømmestaffet. Etappene var fri, bryst, rygg og butterfly. Utrolig morsomt å se på!

Avreisedag: Frokosten ble inntatt i stillhet i dag. Gjengen var vel litt trøtt etter all treningen og Vestlandets seier over Østlandet i en uoffisiell fotballturnering i gymsalen på Sunde skole. Etter frokosten pakke vi alt rotet vårt og flyttet ut av klasserommene. Så dro vi til kajakklubben og hentet alle sakene våre der og hengt på hengeren før vi var på vei hjem igjen.

Joanne Grundseth, Maren Grindheim,

TIL SALGS

Karbon/glassfiber Vingåre, venstre, 222cm,
selges 1/2 pris
Ring Svein: 93059610

Returadresse:
Trondhjems Kajak-Klubb
Postboks 632
7001 TRONDHEIM

Ha en kjempefin padlesommer!

ETTERLYSNING

Det ligger flere gamle båter med ukjente eiere i reolene. Disse er ikke blitt brukt på flere år og det er heller ikke blitt betalt årsavgift. Klubben trenger disse reolplassene for medlemmer som står på venteliste for å få plass .

Da disse båtene ikke er merket med navn, trenger vi hjelp til å finne eierne:

-kjenner du noen som har båt lagret her på denne måten ? - ta kontakt med Reolansvarlig Jan Hoff snarest !

Eventuelle båter som ikke blir avhentet, vil bli auksjonert bort til medlemmene i klubben til høsten en gang - se oppslag i klubbhuset !